

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jířkové a soudců Mgr. Ing. Martiny Lacinové a Mgr. Jana Jursíka v právní věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátkou Mgr. Helenou Martínkovou
sídlem Palackého 351, Tábor

proti

žalovaným:

1) Liberecký kraj, IČO 70891508
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec IV

2) RICHMONT – CZ, a.s., IČO 26045010
sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou
zastoupený advokátkou Mgr. Ilonou Karlovou
sídlem Karlova 108, Písek

o určení vlastnického práva, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 29.8.2017, č.j. 17 C 340/2016-266

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zimmerlová.

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 1 náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 3.030,10 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 2 náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 4.064,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ilony Karlové, advokátky v Písku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, na základě které se žalobce domáhal určení, že vlastníkem pozemku parc. č. St. ■■■ jehož součástí je stavba č.p. ■ objekt bydlení, pozemku parcelní č. St. ■■■, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., objekt bydlení, pozemku parcelní č. St. ■■■, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., jiná stavba, pozemku parcelní č. St. ■■■, pozemku parcelní č. ■■■■■, pozemku parcelní č. ■■■■■, pozemku parcelní č. ■■■■■ a pozemku parcelní č. ■■■■■ včetně všech vedlejších staveb, součástí, vybavení a příslušenství, vše v katastrálním území ■■■■■, je Liberecký kraj (odstavec I.). Zamítl i žalobu, na základě které se žalobce domáhal určení, že vlastníkem stavby bez č.p./č.e., jiná stavba, postavené na pozemku parcelní č. St. ■■■ v obci a katastrálním území ■■■■■, je žalobce (odstavec II.) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému Libereckému kraji na nákladech řízení před soudem prvního stupně 6.186,50 Kč (odstavec III.) a žalované RICHMONT – CZ, a.s. na nákladech řízení 22.598 Kč to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec IV.).
2. Soud prvního stupně zjistil, že u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice bylo pod č.j. ■■■■■ zahájeno dne 13.10.2016 řízení, v němž žalovaný č. 1) figuroval jako převodce a žalovaná č. 2) jako nabyvatel. Z výpisu z katastru nemovitostí, listu vlastnictví č. ■■■ pro k.ú. ■■■ zjistil, že vlastníkem nemovitostí, a to pozemku parc. č. St. ■■■, jehož součástí je stavba č.p. – bydlení, pozemku parc. č. St. ■■■, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e. – bydlení, pozemku parc. č. St. ■■■, jehož součástí je stavba č.p./č.e. – jiná stavba, pozemku parc. č. St. ■■■ kdy na pozemku stojí stavba bez č.p./č.e., jiná stavba, bez zápisu na LV, dále pozemku parc. č. ■■■■■, pozemku parc. č. ■■■■■, pozemku parc. č. ■■■■■ a pozemku parc. č. ■■■■■, kromě jiných dalších nemovitostí, byl žalovaný č. 1) s tím, že správa nemovitostí ve vlastnictví kraje byla evidována na Střední školu řemesel a služeb, Jablonec nad Nisou, Smetanova 66. Z výpisu z usnesení z prvního zasedání Rady Libereckého kraje konaného dne 12.1.2016 zjistil, že Rada Libereckého kraje schválila prodej předmětného nemovitého majetku ve správě Střední školy řemesel a služeb, Jablonec nad Nisou, Smetanova 66, příspěvkové organizace, včetně všech vedlejších staveb, součástí, vybavení a příslušenství, vše v k.ú. ■■■■■, obec ■■■■■, evidovaných na LV č. ■■■ u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, za minimální prodejní cenu ve výši 8.000.000 Kč. Ze záměru č. ■■■■■ - k.ú. ■■■■■ (Rekreační zařízení ■■■■■) zjistil, že Krajský úřad Libereckého kraje, odbor investic a správy nemovitého majetku zveřejnil dne 20.1.2016 Záměr prodeje nemovitostí ve vlastnictví žalovaného č. 1) nacházejících se v k.ú. ■■■■■, obec ■■■■■ a zapsaných na LV č. ■■■, včetně všech vedlejších staveb, součástí, vybavení a příslušenství, a to za minimální cenu 8.000.000 Kč. Z výpisu z usnesení z 13. zasedání Rady Libereckého kraje konaného dne 16.8.2016 zjistil, že Rada Libereckého kraje souhlasila s prodejem nemovitého majetku shora uvedeného včetně všech vedlejších staveb, součástí, vybavení a příslušenství, a to společnosti RICHMONT – CZ, a.s. za dohodnutou kupní cenu 8.000.000 Kč. Z výpisu z usnesení ze 7. zasedání Zastupitelstva Libereckého kraje konaného dne 30.8.2016 zjistil, že Zastupitelstvo kraje schválilo prodej předmětných nemovitostí včetně vedlejších staveb, součástí, vybavení a

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zimmerlová.

příslušenství žalované č. 2) za částku 8.000.000 Kč. Z kupní smlouvy ze dne 21.9.2016, č.j. [REDAKCE] bylo zjištěno, že mezi žalovaným č. 1) a žalovanou č. 2) byla uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byly i nemovité věci uvedené v žalobním petitu, a to za částku 8.000.000 Kč. Ze sdělení Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice ze dne 15.11.2016 soud zjistil, že bylo rozhodnuto o povolení vkladu vlastnického práva vedeného pod sp.zn. [REDAKCE] podle kupní smlouvy uzavřené mezi Libereckým krajem jako převodem a společností RICHMONT – CZ, a.s., na základě které byl do katastru nemovitostí jako vlastník předmětných nemovitostí vyznačena žalovaná č. 2). Z nájemní smlouvy ze dne 18.12.2002 pak zjistil, že Střední odborná škola, Střední odborné učiliště, Odborné učiliště a Učiliště a Praktická škola, Smetanova 66, Jablonec nad Nisou, dala žalobci do nájmu nemovitosti, a to objekt bydlení č.p. [REDAKCE] na stavební parcele č. [REDAKCE] objekt bydlení [REDAKCE] 1 na stavební parcele č. [REDAKCE], ostatní stavební objekt – letní restaurace na stavební parcele č. [REDAKCE], ostatní stavební objekt restaurace (včetně rozestavěné části) na stavební parcele č. [REDAKCE], hřiště – tenis – parc. č. [REDAKCE] a pozemky č. [REDAKCE] včetně hřiště na volejbal, minigolfu a stavenišť). Nájemní smlouva byla uzavřena do 31.12.2002, následnými dodatky byla prodlužována. Výpovědi z nájmu nebytových prostor ze dne 30.11.2012 ukončil žalobce nájem nebytových prostor k 31.12.2012. Další navrhované důkazy soud prvního stupně zamítl, neboť učinil závěr o tom, že neměly přímý vztah k projednávané věci, jejímž předmětem byla žaloba na určení vlastnického práva, směřovaly k prokázání skutkových tvrzení žalobce o tom, kdy a jaké investice do nemovitostí ve vlastnictví původně žalovaného č. 1) za dobu užívání těchto nemovitostí vložil, k prokázání snahy žalobce vyřešit se žalovaným č. 1) vypořádání těchto investic, snahy žalobce o to, aby mu bylo umožněno z předmětných nemovitostí odvézt movité věci, které podle žalobce byly jeho vlastnictvím, popřípadě k tomu, jaké smluvní vztahy existovaly mezi žalovaným a Střední školou řemesel a služeb po ukončení nájemní smlouvy. Soud prvního stupně se nejprve zabýval tím, zda má žalobce naléhavý právní zájem na požadovaném určení ve smyslu ustanovení § 80 o.s.ř., když tvrdil, že naléhavý právní zájem spatřuje v tom, že určení neplatnosti předmětné kupní smlouvy může mít příznivé dopady na právní poměry žalobce a dokonce i žalovaných a dále v tom, že žalovaní účelově jednali v tomto případě s cílem poškodit žalobce a znemožnit žalobci nakládat s věcmi a hlavně se domoci řádného vypořádání investic a předání věcí. Tvrdil, že jeho právní postavení je jednáním žalovaných ohroženo, jeho postavení je nejisté z toho důvodu, že s jeho vlastnictvím nakládá třetí osoba bez jeho souhlasu. Žalobce byl toho názoru, že pomocí podané žaloby je nutné eliminovat ohrožení práva a nejistoty v právním vztahu a že k odpovídající nápravě nelze dospět jinak. Soud prvního stupně učinil závěr o tom, že žalobce nedostal své povinnosti dostatečně tvrdit skutečnosti osvědčující naléhavý právní zájem na požadovaném určení, jeho skutková tvrzení považuje soud za neúplná a neurčitá, a to i přes poučení, kterého se žalobci dostalo ve smyslu ustanovení § 118a odst. 1 o.s.ř. Není zřejmé, jaké příznivé dopady by mohlo mít vyhovění žalobě na právní poměr žalobce a též žalovaných. Není zřejmé, proč se žalobce domáhal určení, aby vlastníkem předmětných nemovitostí byl opětovně určen žalovaný č. 1), jaký konkrétní prospěch by z toho žalobce měl. Tvrdí-li, že se s ním žalovaný č. 1) nevypořádal ohledně investic a že mu nebylo umožněno, aby z původně pronajatých nemovitostí si odvezl movité věci, které mají být v jeho vlastnictví, pak žaloba na určení vlastnického práva k nemovitém věcem není podle soudu způsobila dalším sporům zabránit. Žaloba nemůže zajistit, aby se žalovaný č. 1) se žalobcem dohodl na vypořádání tvrzených investic a není způsobila zajistit, aby byly žalobci at' již žalovaným č. 1) nebo žalovanou č. 2) vydány movité věci, které mají být ve vlastnictví žalobce. Podaná určovací žaloba nemůže podle soudu v žádném případě splnit svůj preventivní účel. Podle soudu je skutečným cílem žalobce se domoci vypořádání investic a vydání movitých věcí, k tomu však určovací žaloba sloužit nemůže. Pokud se žalobce domáhal určení, že je vlastníkem stavby bez č.p./č.e. – jiná stavba postavená na pozemku parc. č. St. [REDAKCE] a obci a k.ú. [REDAKCE] pak žalobce neprokázal, že by tuto stavbu vybudoval. Ve svém podání ze dne 22.6.2017 sám žalobce svá skutková tvrzení popírá, když uvádí, že provedl rekonstrukci předmětné stavby, při které nebyl změněn ani

půdorys ani výška stavby. Nedošlo tedy k takové úpravě či změně nemovitosti, kdy by došlo k tak zásadní změně, která by se dala posoudit jako vybudování nové nemovitosti a tudíž se žalobce nemohl stát vlastníkem stavby, která již byla ve vlastnictví žalovaného č. 1.

3. Proti tomuto rozsudku se žalobce odvolal s odůvodněním, že soud prvního stupně se dopustil procesního pochybení a neprovedl velké množství důkazů, ač je žalovaný souhlasně navrhl, neprovedl ani důkazy navržené žalobcem. Zjištění učiněná soudem prvního stupně z kupní smlouvy jsou neúplná a záměrně okleštěná o podstatu celého sporu. Soud se omezil na torzo důkazů, které stroze okomentoval a vzal si účelově jen to, co se mu tzv. hodilo pro zamítnutí žaloby, a komplexním obsahem provedených důkazů se nezabýval. Žalobce je bez pochyby ohrožen na svých právech, touto žalobou měl být eliminován stav ohrožení a právní nejistoty, když k nápravě nešlo dospět jinak. Žalovaný se bez vědomí a souhlasu žalobce dohodl a manipuloval s vlastnictvím žalobce, žalobcovo vlastnické právo bylo kupní smlouvou popřeno a narušeno. Soud se nezabýval ani veškerými tvrzeními žalobce, odůvodnění zamítnutí žaloby je nedostatečné, soud si dokonce dovoluje spekulovat o tom, co nebylo v řízení prokázáno, žalobce nehodlal vyvíjet nátlak na žalované. Soud není schopen konstatovat, zda část týkající se příslušenství a vybavení, které si žalovaný mezi sebou převedli, tedy že žalovaný č. 1) převáděl více práv, než měl, je či není platná. Soud měl konstatovat, zda došlo k platnému převodu příslušenství a vybavení této nemovitosti nebo nikoliv, tedy zda tuto část smlouvy považuje za platnou či neplatnou. Pokud měl soud petit žaloby za nedostatečný, žalobce poučen nebyl.
4. Žalovaný považoval rozsudek soudu prvního stupně za správný a navrhovali, aby byl potvrzen.
5. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalobce má náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden důvod podle ustanovení § 205 odst. 2 písm. c), d), e) a g) o.s.ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné.
6. Podle § 80 o.s.ř. určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem. Soud prvního stupně postupoval správně, když se nejprve zabýval tím, zda žalobce má naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Správně zdůraznil, že určovací žaloba má preventivní povahu a místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Přitom příslušné závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobce domáhá (shodně srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.3.1997 sp.zn. 3 Cdo 1338/96). Žaloba domáhající se určení, nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat na splnění povinnosti (srovnej rozsudek bývalého Nejvyššího soudu ČSR uveřejněný pod č. 17/1972 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Vyslovený předpoklad však nelze chápat všeobecně. Prokáže-li žalobce, že má právní zájem na tom, aby bylo určeno určité právo nebo právní poměr, přestože by mohl žalovat přímo na splnění povinnosti, nelze mu určovací žalobu odeprít. Za nedovolenou, při možnosti žaloby na plnění, lze považovat určovací žalobu jen tam, kde by nesloužila potřebám praktického života, nýbrž jen ke zbytečnému rozmnožování sporů. Jestliže se určením, že tu právní vztah nebo právo je či není, vytvoří pevný právní základ pro právní vztahy účastníků sporu (a předejde se tak žalobě o plnění), nebo jestliže žaloba na plnění neřeší a ani nemůže řešit celý obsah a dosah sporného právního vztahu nebo práva, je určovací žaloba přípustná i přesto, že je možná také žaloba na splnění povinnosti (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14.3.2003 sp.zn. 21 Cdo 1419/2002). Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že žalobce ani po poučení soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zimmerlová.

neprokázal, že má naléhavý právní zájem na určení, že nemovitosti uvedené ve výroku v odstavci I. jsou ve vlastnictví žalovaného Libereckého kraje. Tvrdil-li žalobce, že žalovaný č. 1) se s ním nevypořádal ohledně investic vložených do nemovitosti a že mu nebylo umožněno, aby si z původně pronajatých nemovitostí odvezl movité věci, které mají být v jeho vlastnictví, odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že žalobou na určení vlastnického práva Libereckého kraje k nemovitostem uvedeným ve výroku v odstavci I. se nepředejde žalobě o plnění, žalobci nic nebránilo domáhat se vydání věcí v jeho vlastnictví, případně se domáhat vypořádání investic vložených do těchto nemovitostí. Jestliže soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce neprokázal existenci naléhavého právního zájmu na určení, že žalovaný č. 1) je vlastníkem nemovitostí uvedených ve výroku v odstavci I., postupoval správně, když žalobu zamítl. Zamítá-li soud určovací žalobu pro nedostatek naléhavého právního zájmu na takovém určení, je vyloučeno, aby se současně zabýval věcí samou.

7. Pokud se žalobce domáhal určení svého vlastnického práva k nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí ve vlastnictví žalované č. 2), tedy že je vlastníkem stavby bez č.p./č.e. jiná stavba, postavené na pozemku parc. č. St. ■■■■ v obci a katastrálním území ■■■■, má na takovém určení naléhavý právní zájem. Soud prvního stupně provedl dokazování a dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby, neboť na základě provedeného dokazování učinil závěr o tom, že žalobce neprokázal, že by tuto stavbu vybudoval, že by došlo k takové úpravě či změně nemovitosti, která by se dala posoudit jako vybudování nemovitosti nové, že by se tedy žalobce mohl stát vlastníkem stavby, která již byla ve vlastnictví Libereckého kraje.
8. Ke zjištění skutkového stavu věci, na jehož základě soud rozhoduje o věci samé (§ 153 odst. 1 o.s.ř.), slouží dokazování, které soud v občanském soudním řízení provádí zásadně při jednání. Zákon neurčuje, jakými důkazními prostředky má účastník splnit svojí důkazní povinnost, navrhopat důkazy k prokázání svých tvrzení. Podle ustanovení § 125 o.s.ř. za důkaz mohou sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci, zejména výslech svědků, znalecký posudek, zprávy a vyjádření orgánů, fyzických a právnických osob, notářské nebo exekutorské zápisy a jiné listiny, ohledání a výslech účastníků. Soud není vázán důkazními návrhy účastníků v tom směru, že by byl povinen provést všechny navržené důkazy. Je oprávněn posoudit důkazní návrhy účastníků a podle své úvahy rozhodnout, které z navržených důkazů budou provedeny (§ 120 odst. 1 věta druhá o.s.ř.). Soud neprovede důkazy, které jsou nerozhodné a nemohou směřovat ke zjištění skutkového stavu věci, neprovede ani důkazy, které jsou zjevně nabízeny proto, aby byl prodloužen spor, ani důkazy opatřené v rozporu s právními předpisy. Soud prvního stupně provedl listinné důkazy informací o řízení vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice pod, č.j. ■■■■, výpisem z katastru nemovitostí, LV č. ■■■■ pro k.ú. ■■■■, výpisem z usnesení z 1. zasedání Rady Libereckého kraje konaného dne 12.1.2016, záměrem č. ■■■■ – k.ú. ■■■■ (Rekreační zařízení ■■■■ výpisem z usnesení z 13. zasedání Rady Libereckého kraje konaného dne 16.8.2016, výpisem z usnesení ze 7. zasedání Zastupitelstva Libereckého kraje konaného dne 30.8.2016, kupní smlouvou ze dne 21.9.2016 uzavřenou mezi žalovaným č. 1) a žalovanou č. 2), dále nájemní smlouvou č. ■■■■ ze dne 18.12.2002 a z těchto důkazů učinil správná skutková zjištění. Nepochybil, když další návrhy na dokazování zamítl, neboť tyto důkazy byly nerozhodné a nemohly směřovat ke zjištění skutkového stavu věci týkajícího se otázky vlastnického práva žalovaného. Soud prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí řádně zdůvodnil, z jakého důvodu nebyly důkazy provedeny, a v tomto směru mu nelze ničeho vytknout. Správné je zjištění soudu prvního stupně o tom, že nájemní smlouvou č. ■■■■ z 18.12.2002 byl Střední odbornou školou, Středním odborným učilištěm, Odborné učiliště, Učiliště a Praktická škola, Smetanova 66, Jablonec nad Nisou žalobci pronajat i ostatní stavební objekt – restaurace (včetně rozestavěné části) na stavební parcele č. ■■■■, tato stavba jako věc ve smyslu práva tedy existovala, nacházela se ve vlastnictví Libereckého kraje, ve správně Střední odborné školy, Střední odborného učiliště, Odborného učiliště, Učiliště a Praktické školy, Smetanova 66, v Jablonci nad Nisou. K otázce vzniku stavby jako nemovité věci

judikatura dovodila, že pro posouzení, kdy ke vzniku stavby dochází, nejde-li o některou z tzv. speciálních staveb, jako jsou například stavby podzemní, stavby pro energetiku a dopravu, důlní díla a podobně, je rozhodný okamžik, v němž je stavba vybudována minimálně do takového stádia, od něhož počínaje všechny další stavební práce směřují jen k dokončení takto druhově i individuálně určené věci. Tím je stav, kdy je již jednoznačně a nezaměnitelným způsobem patrné alespoň dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží; od tohoto okamžiku, kdy se již vytvořila i vlastnická práva ke stavbě, jsou pro ně veškeré další stavební práce bezvýznamné, neboť vše, co následně ke stavbě „přiroste“, stává se její součástí a vlastnický náleží tomu, komu patřila stavba jako věc v okamžiku jejího vzniku. Nadzemní stavba zaniká a přestává být věcí v právním smyslu tehdy, není-li již patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží původní stavby, tj. zpravidla destrukcí obvodového zdiva pod úroveň stropu nad prvním podlažím, obvykle při současném odstranění zdiva přiček (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.9.1998 sp.zn. 33 Cdo 111/98, ze dne 24.2.2000 sp.zn. 20 Cdo 521/98 a další). Součástí věci, to je to, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila, není způsobitelným předmětem občanskoprávních vztahů (pokud zákon nestanoví jinak), a sdílí právní osud věci hlavní. Neoddělitelnost od věci hlavní ve smyslu ustanovení § 120 občanského zákoníku ve znění do 31.12.2013 se spojuje nejen se znehodnocením fyzickým ale i hodnotovým, funkčním či estetickým. Pokud při stavebních úpravách původní stavba nezanikla, potom logicky platí, že vše, co k ní v důsledku těchto úprav přiroste, a jinak splňuje podmínky citovaného ustanovení § 120 obč. zák. („přístavba“, „nadstavba“, „vestavba“) se stává součástí původní stavby a není rozhodné, jaká byla cena provedených stavebních úprav, z jakých zdrojů byla hrazena a v jakém rozsahu tyto úpravy kvantitativně či kvalitativně původní stavbu rozšířily, respektive změnil. Rozsah a úroveň stavební obměny při přístavbě, právě proto, že původní stavba jako věc nezanikla, na trvání její existence coby věci v právním smyslu vliv nemá; stavba existuje kontinuálně, byť posléze jako věc změněné povahy (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.9.1998 sp.zn. 33 Cdo 111/98, ze dne 24.2.2000 sp.zn. 20 Cdo 521/1998 a další). Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že na základě skutkových tvrzení uvedených žalobcem a zjištění učiněných ze soudem provedených listinných důkazů nelze učinit závěr o tom, že se stal žalobce vlastníkem stavby bez č.p./č.e. jiná stavba postavená na pozemku parc. č. St. ■■■ v obci a katastrálním území ■■■ a soud prvního stupně tedy postupoval správně, když i v této části žalobu zamítl. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil podle ustanovení § 219 o.s.ř.

9. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., na základě kterého byla žalobci, v odvolacím řízení neúspěšnému, uložena povinnost zaplatit žalovaným náklady odvolacího řízení. Žalovanému č. 1) byla přiznána paušální náhrada podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve výši 300 Kč, a to za účast u odvolacího jednání konaného dne 9.10.2018 a dále jízdné z Liberce do Českých Budějovic a zpět ve výši 2.730,10 Kč osobním automobilem při ujetí 500 km, průměrné spotřeby 4,9 l/100 km, ceně nafty 29,80 Kč/l a náhradě 4 Kč na 1 km. Náklady žalovaného Libereckého kraje tak dosahují částky 3.030,10 Kč.
10. Žalované č. 2) vznikly náklady v souvislosti s jejím právním zastoupením, k odměně ve výši 3.100 Kč stanovené podle § 9 odst. 4 písm. b) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za účast u jednání soudu náleží i jízdné z Písku do Českých Budějovic a zpět osobním automobilem, spotřeba 7,2 l/100 km benzínu Natural 98, 1 cesta 56 km a k nákladům náleží i ztráta času za 4 započaté půlhodiny, tedy 400 Kč. Náklady vzniklé žalované v odvolacím řízení tak celkem činí 4.064,50 Kč.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zimmerlová.

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek stanovených v ustanovení § 237 o.s.ř. podané do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Tento rozsudek lze k návrhu vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

České Budějovice 9. října 2018

JUDr. Iveta Jiříková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zimmelová.